

Forfl. t. L. om den borgerlige Retspleie.

Retten i Forening med andre Dommere, er han pligtig at gjøre Retten Meddelelse om de Omstændigheder, som ifølge foregaaende Paragraf formenes at medføre hans Inhabilitet, hvorefter Afgjørelse træffes af Retten, uden at han selv er udelukket fra at deltage i Paaskjendelsen af Spørgsmaalet.

§ 35.

Parterne kunne ikke blot fordre, at en Dommer skal vige sit Sæde i de i § 33 angivne Tilfælde, men enhver af dem kan fremsætte Indsigelse mod, at en Dommer beklæder Retten, naar andre Omstændigheder foreligge, som ere egnede til at vække Tvivl om hans fuldstændige Upartiiskhed. I Tilfælde af den sidstnævnte Betskaffenhed kan ogsaa Dommeren selv, naar han frygter for, at Parterne ei kunne have fuld Tillid til ham, vige sit Sæde, selv om ingen Indsigelse mod ham fremsættes.

De Spørgsmaal, som maatte opstaa i Henhold til nærværende Paragraf, afgjøres paa den samme Maade, som i § 34 er bestemt med Hensyn til de i § 33 omhandlede Tilfælde.

§ 36.

Indsigelse mod, at en Dommer beklæder Retten, maa fremsættes ved den mundtlige Forhandlings Begyndelse, forinden andre Formalitetsindsigelser eller i al Fald i Forbindelse med dem. Senere Fremsættelse af den heromhandlede Indsigelse tillades ikkun, hvor det skjønes at have været umuligt for Parten at fremkomme med den i rette Tid, eller Parten har været i ham utilregnelig Uvidenhed om de Omstændigheder, som begrunde Indsigelsen.

Dommeren er pligtig, hvor han af egen Drift skal eller vil vige sit Sæde, at gjøre dette, forinden den mundtlige Forhandling begynder, medmindre den Omstændighed, som begrunder hans Inhabilitet, er indtraadt senere.

§ 37.

Spørgsmaal, om en Dommer af egen Drift skal eller maa vige sit Sæde, afgjøres, uden at Parterne have Afgang til at ytre sig.

Indsigelse fra Parternes Side mod en Dommers Habilitet behandles i procesuel Henseende som andre Formalitetsindsigelser.

§ 38.

Rkendelser, hvorved en Underretsdommer erklærer at ville vige sit Sæde, eller hvorved det paalægges eller tillades en Dommer i en af flere Medlemmer bestaaende Ret at vige sit Sæde, kunne ikke angribes ved noget Retsmiddel. Imod Rkendelser, hvorved Indsigelser mod en Dommers Habilitet forkastes, eller hvorved Dommerens egen Begjæring om at maatte vige sit Sæde afflaas, kan der finde Bepværing Sted fra Partens Side. Naar det strax forlanges, kan i denne Anledning en kort Udsættelse af Sagen tilstaa.

§ 39.

Fra det Dieblit af, da Retskjendelse for, at en Dommer skal eller maa vige sit Sæde, er affagt, er denne Dommer kun berettiget til at foretage saadanne Handlinger i Sagen, som ei kunne opsættes.

§ 40.

De om Dommere givne Forrifter finde ogsaa Anvendelse paa Retskrivere. Afgjørelsen af Habilitetspørgsmaalet tilfalder den Ret, ved hvilken Retskriveren er ansat.